

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 520/2016
10.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 61. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 28/15 од 26.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1534/15 од 02.02.2016. године, у седници већа одржаној 10.05. 2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 28/15 од 26.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1534/15 од 02.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 28/15 од 26.05.2015. године, између осталих, окривљени С.С. оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 61. и члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 27.01.2015. године па надаље.

Истом пресудом одбијен је предлог ОЈТ Јагодина да се окривљенима одузме имовинска корист прибављена кривичним делом, док су окривљени обавезани да суду накнаде трошкове кривичног поступка, као у изреци одлуке.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1534/15 од 02.02.2016. године одбијене су, као неосноване, жалбе Основног јавног тужиоца у Јагодини и бранилаца окривљених С.С., В.Ђ. и А.В. и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини К 28/15 од 26.05.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног С.С., адвокат Н.С., на основу члана 482. и 483. ЗКП, поднео је захтев за заштиту

законитости, због повреде закона, одредбе члана 439. тачка 4) ЗКП и одредбе члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 4. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП јер је оптужбу везано за тачку II диспозитива оптужнице и изреке првостепене пресуде заступао јавни тужилац иако то не спада у његову надлежност. Одбрана налази да је окривљени С.С., везано за наведену тачку II, извршио кривично дело ситно дело крађе јер је прибавио бокс цигарета и једну чоколаду у укупној вредности од 2.625,00 динара па се може радити само о ситном делу крађе из члана 211. КЗ а никако крађе односно тешке крађе како је то одлучено у побијаној пресуди. Како је одузета роба у власништву грађана односно приватна својина а ради се о ситном делу крађе из члана 211. КЗ то је, по ставу одбране, оптужбу заступао јавни тужилац иако то не спада у његову надлежност.

Међутим, Врховни касациони суд је ове наводе у поднетом захтеву оценио као неосноване. Наиме, првостепени суд је извео правилан закључак да из чињеничног описа радње извршења кривичног дела наведених у тачки II изреке првостепене пресуде, произлазе сви објективни и субјективни елементи бића продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3, у вези са чланом 61. и чланом 33. КЗ, те су предметне кривичноправне радње окривљеног С.С. правилно правно квалификоване као продужено кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 61. и члана 33. КЗ. Из напред наведених разлога, супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног „да је за ову радњу извршења оптужбу заступао јавни тужилац, иако то не спада у његову надлежност“ те да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда одредбе члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, су оцењени као неосновани.

Такође, како је ова повреда кривичног закона истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 3 и 4, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Захтевом браниоца се указује и на повреду кривичног закона, одредбу члана 439. тачка 4) ЗКП у вези са одредбом члана 428. став 5. ЗКП и одредбом члана 424. ЗКП, међутим, како наведена повреда не представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости од

стране окривљеног преко браниоца предвиђен чланом 485. став 4. ЗКП, то о истој овај суд није мериторно одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.